

BARNATRESC

CAMINADA AL TIBIDABO

04-10-2026

CELEBRACIÓ DEL 125è ANIVERSARI DEL PARC D'ATRACCIONS DEL TIBIDABO

FITXA TÈCNICA

Lloc de sortida i d'arribada: Jardins Salvador Espriu (Metro L3 Tarragona)

Hora de sortida: de 9 a 9:30 h.

Hora límit d'arribada: 13:00 h

El punt d'arribada es tancarà a l'hora establerta o en el moment que hi arribi l'equip escombria, encara que sigui abans de l'hora límit establerta.

El punt de llegada se tancarà en la hora establecida o en el momento que llegue el equipo escoba, aunque sea antes de la hora límite establecida.

Distància: 10,000 km aprox.

Durada aproximada: 4,00 h.

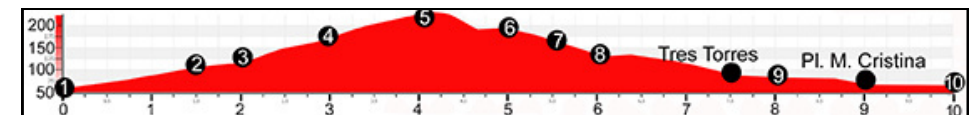
Desnivells acumulats: 175 m de pujada i 150 de baixada

Control de pas: A la porta del funicular de les 10 a les 11,00 h

Avituallament: Aparcament a l'av. Tibidabo de 10,00 a 11,00 h.

El punt de control es tancarà a l'hora establerta o en el moment que hi arribi l'equip escombria, encara que sigui abans de l'hora límit establerta.

El punt de control se tancarà en la hora establecida o en el momento que llegue el equipo escoba, aunque sea antes de la hora límite establecida.

En cas de necessitat podeu trucar al telèfon: 616 672 173

Itinerari:

Jardins de Salvador Espriu (1), pla. Nicolás Salmerón, c. Major de Gràcia, església Josepets de Gràcia (2), av. República Argentina, viaducte de Valcarca (3), pl. Mons, c. Gustavo Bécquer, parc Sanitari Pere Virgili, c. Esteve Terrades, pl. Alfonso Comín (4), c. Collserola, c. Lluís Muntades, av. Tibidabo, pl. Doctor Andreu (5) (control de pas i separació de grups), av. Tibidabo (avituallament), c. Teodor Roviralta, escales (de baixada), c. Isaac Newton, Cosmo Caixa de Barcelona (6), torre Bellesguard (7), c. Bellesguard, c. Sant Joan de la Salle, pl. de la Bonanova (8), pg. de la Bona Nova, c. Calatrava, c. Àngel Guimerà, c. Buigas, pl. Prat de La Riba (9), pg. Manuel Girona, c. Capità Arenas, pl. Reina Maria Cristina, av. Diagonal, pl. Pius XII, av. Diagonal i palau Reial de Pedralbes (10).

Llocs interessants de l'itinerari

Jardins de Salvador Espriu

Foren projectats com a part de les obres d'ornat de la ciutat que es van fer amb motiu de l'Exposició Internacional de Barcelona (1929). En el 1991, van rebre el nom de Salvador Espriu perquè el poeta vivia al davant, a la casa Fuster.

Tenen forma rectangular i la seva part central està ocupada per uns llargs parterres de gespa envoltats per una vintena de plataners en filera. S'hi han anat col·locant diverses obres d'art públic:

L'Empordà. Nova oda a Barcelona (1961), una escultura d'Ernest Maragall i Noble de marbre amb dues figures de dona assegudes, l'una nua i l'altra vestida amb vels, d'estil clàssic. Està dedicada al poeta Joan Maragall, pare de l'autor, hi ha inscrits uns versos del poema Oda nova a Barcelona: «Les muntanyes i el mar immens, si el món ja és tan formós, Senyor».

Per al 125è aniversari del naixement de Pompeu Fabra, en el 1993 s'hi va instal·lar "La Lectura. A Pompeu Fabra (1948)", de Josep Clarà, un conjunt compost per la inscripció "Barcelona a Pompeu Fabra" i un relleu de marbre blanc amb la figura d'una dona que llegeix.

Església dels Josepets de Gràcia

La construcció del convent de Santa Maria de Gràcia començà en el 1628 i el 1630, el convent, que acollia frares novici, ja estava prou avançat. Des dels seus inicis, s'habilità una petita capella per a ús de la comunitat i el 1658 col·locaren la primera pedra del nou temple, el qual va quedar enllestit el 1687.

El convent acabaria donant nom a la vila que hi va néixer al voltant; inicialment van anar sorgint una sèrie de masies, en el 1705 hi seria enterrat el príncep Jordi de Darmstadt, virrei de Catalunya del 1698 al 1701 i mort en combat durant la batalla de Montjuïc.

Viaducte de Vallcarca

És un pont amb tauler de llosa que salva el desnivell de l'antiga riera de Vallcarca que passava entre els turons del Coll i del Putxet. Inaugurat el 3 de març del 1923, és la principal via d'accés al barri del Coll per la plaça de Mons i l'avinguda de la República Argentina, tant per al trànsit rodat com per a vianants.

Per a l'època era una obra d'enginyeria bastant avançada, ja que l'estructura es va fer de formigó armat amb ferro, tècnica novedosa.

Pl. Alfons Carles Comín

En aquest indret hi havia hagut una vil·la romana, descoberta el 1956 i una necròpolis, descoberta el 1962. A finals del segle XVIII s'hi construí can Gomis, una residència palau amb un esplèndid jardí d'estil italià de prop de 5 hectàrees, enderrocada el 1950.

Inicialment es va anomenar Nus de Collserola, però el 1994 l'Ajuntament de Barcelona aprovà el nom actual, dedicat a l'enginyer, publicista i polític català Alfons Carles Comín i Ros que va viure a l'av. República Argentina, prop de la plaça, on se li va erigir un monument de formigó i marbre.

Al centre de la plaça hi ha un camp de futbol municipal, el Camp de l'Àliga, que la divideix en dues parts. A la part superior, sota de la qual passa la Ronda de Dalt, hi ha un umbracle amb vistes sobre la ciutat i el mar. Al subsòl hi ha l'edifici del Centre de Control de Trànsit.

Parc d'Atraccions de Collserola

Ocupa unes 70 hectàrees i és el més antic dels Països Catalans i d'Espanya, el segon més antic d'Europa i un dels més vells del món.

Va ser construït com un parc d'oci privat l'any 1899 pel farmacèutic Salvador Andreu i es va inaugurar el 29 d'octubre de 1901 juntament amb el Tramvia Blau i el Funicular, tot i que no va ser fins al 1905 que no van començar a funcionar les primeres atraccions.

Durant els anys següents el parc va prosperar i va anar creixent fins a la crisi del boom del SEAT 600.

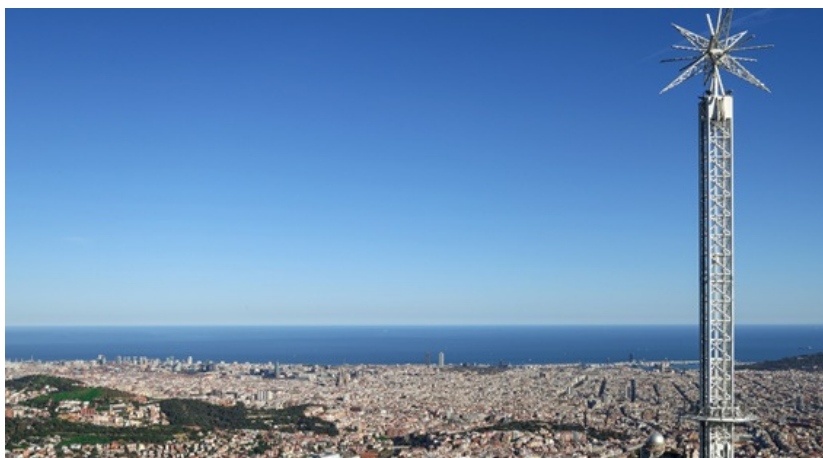
El popular cotxe va allunyar els barcelonins i les barcelonines del parc temàtic i durant uns anys va perdre afluència de visitants.

L'any 1988 l'empresari Javier de la Rosa comprà el parc d'atraccions i hi afegí un conjunt d'innovacions.

Després d'una llarga crisi econòmica i de gestió es van subhastar els terrenys del parc, i l'any 2000 van passar a ser propietat de l'empresa Chupa Chups, però l'Ajuntament de Barcelona els va adquirir definitivament després d'obtenir-los a través del dret de tanteig per 1091 milions de pessetes (6 milions i mig d'euros) i fins al 2023 van ser gestionats per Parc d'Atraccions Tibidabo S.A.

El parc ha sofert diversos canvis rellevants, com el recuperació del Camí del Cel, la instal·lació de noves atraccions, una nova muntanya russa, els nous Miramiralls, la creació d'un club de socis, millores d'accessibilitat i una renovació de l'entrada principal, entre d'altres.

Cosmo Caixa de Barcelona

És un museu de ciències de la Fundació La Caixa, situat a l'antic Empar de Santa Llúcia del barri de Sant Gervasi-la Bonanova de Barcelona.

El 2006, el Fòrum Europeu de Museus li va atorgar el Premi al Museu Europeu de l'any, i el 2021, va rebre el premi Kenneth Hudson en els Premis al Millor Museu Europeu de l'Any.

El museu es divideix en diferents espais, tots dedicats a la divulgació en diverses branques específiques de la ciència.

Entre els espais permanents hi ha:

La Sala Univers, que presenta un recorregut interactiu que parteix del big-bang i que acaba explorant el cervell humà i les últimes fronteres del coneixement.

L'espai Kósmos, que permet descobrir les lleis de la física que regeixen la natura, agrupades en un primer bloc temàtic que engloba les lleis de conservació, les lleis de la dinàmica, les ondes i les seves característiques, l'òptica, els fluids, la termodinàmica o la quàntica.

Els visitants poden experimentar amb alguns dels mòduls més clàssics del museu i també amb uns altres de ben nous i sorprenents.

Sistema Solar i la Terra, en aquest segon bloc descobriren les característiques físiques que han fet possible que la matèria hagi pogut arribar a un nou nivell evolutiu: la vida.

La secció Evolució, que abraça el període que comença amb l'origen de la vida fa uns 4.000 milions d'anys i recorre la seva història, des de l'aparició dels primers éssers unicel·lulars, microorganismes extraordinàriament simples, fins als primers passos de la humanitat.

La secció Fronteres, en la qual es pot veure que només la ment humana té la capacitat de preguntar-se per les lleis que governen l'univers i com descobrir-les. Un gran dom en forma de cervell és el protagonista d'aquesta secció dedicada a les fronteres del coneixement. Amb el cervell humà com a personatge principal, podreu descobrir com funciona aquest òrgan excepcional.

El Bosc Inundat, on es recrea un fragment de la selva amazònica, un ric i fràgil ecosistema en què poder descobrir autèntics tresors mediambientals i científics en els seus tres àmbits (sota terra, a l'aigua i des de l'aire), cosa que contribueix a crear consciència sobre la necessitat de preservar-ho.

El Mur Geològic, que mostra els secrets de la geologia de la Terra amb 7 grans peces de roca que procedeixen d'indrets diversos. Té una longitud total de 24 metres.

El Planetari, una instal·lació per gaudir d'un sistema de projecció a cúpula completa, amb una programació que canvia periòdicament per oferir projeccions de divulgació astronòmica i científica.

També hi ha espais amb activitats orientades al públic infantil.

L'insòlit submarí SA-51

Està situat a la ronda de Dalt, va ser un regal que va fer el Ministeri de Defensa al Museu de la Ciència de Barcelona, l'actual CosmoCaixa, l'any 1986.

En el 1985 va arribar a Barcelona amb motiu d'una exposició sobre submarins.

El dia 4 de maig de 1986 arribava al port de Barcelona per terra com un obsequi.

El submarí es va portar al moll Adossat on fou rebatejat com "Barcelona". Més tard es va canviar la seva ubicació al lloc que ocupa avui dia no gaire lluny del CosmoCaixa.

Torre de Bellesguard

Va ser projectada per l'arquitecte Antoni Gaudí i construïda entre 1900 i 1909, encara que diversos treballs secundaris es van finalitzar el 1916, obra ja dels seus ajudants.

L'edifici és de planta quadrada de 15 × 15 m i 19,5 m d'altura, amb una superfície de 900 m². Té els vèrtexs del quadrat orientats als quatre punts cardinals, que coincideixen també amb els quatre braços de la creu que remata la torre. Presenta dos cossos adossats: la galeria del saló, de manera aixamfranada, i la caixa d'escala, rematada per una alta torre coronada amb una creu de quatre braços, típica de Gaudí.

La part superior de l'eix de la porta principal està rematada amb una alta torre de forma octogonal, rematada en un pinacle troncocònic sobre el qual s'alça la creu gaudiniana de quatre braços, que aconsegueix una altura de 33 m. El tram final del pinacle està revestit de ceràmica amb els colors de la senyera catalana (en heràldica, or i gules), que s'enrosquen helicoidalment en la forma cònica de la rematada; sobre aquest es troba una corona real, en homenatge a Martí l'Humà i, per damunt, es troba la creu. El conjunt pot tenir una interpretació simbòlica: el terrat de la golfa seria el drac i l'alta torre acabada en creu seria la llança de sant Jordi que venç al drac.

Plaça Prat de la Riba

Dedicat a qui va ser president de la Mancomunitat de Catalunya, Enric Prat de la Riba (Castellterçol, 1870-1917), va ser inaugurat l'any 1999. Està format per una columna de formigó, damunt la qual emergeixen vuit tubs d'acer inoxidable que s'alcen primer rectes i paral·lels i després s'ondulen se separen en dos grups de quatre. Segons indica Javier Maderuelo: les vuit línies ondulades que coronen la columna són el producte d'una síntesi que aglutina a la vegada el classicisme de la greca mediterrània, els elements en ziga-zaga del mobiliari art nouveau i les ondulations del pentinat de l'època.

Palau Reial de Pedralbes

El palau té el seu origen en l'antiga masia de Can Custó de les Corts de Sarrià, adquirida el 1859 per Joan Güell i Ferrer que la va fer reformar per a convertir-la en una casa-torre d'estiueig. La finca fou heretada pel seu fill Eusebi Güell i Bacigalupi, que inicià una política d'expansió amb l'adquisició de les propietats circumdants que juntes formaren la Finca Güell, d'una extensió de més de 3 hectàrees. Eusebi Güell va encarregar-ne la reforma per convertir la torre en un palauet d'aire caribeny acompanyat d'una capella neogòtica, actualment desapareguda.

El 2 de maig del 1924, l'Ajuntament de Barcelona, que va assumir les factures pendents. El 12 de maig, en un acte protocol·lari l'alcalde Fernando Álvarez de la Campa va lliurar-ne les claus al rei Alfons XIII.

L'abril del 1931, en proclamar-se la República, tornà a les mans de l'Ajuntament, que el 1932 hi instal·là el Museu de les Arts Decoratives.

Durant el règim franquista tornà a ser residència del cap de l'estat, però a partir del 1975, la residència de la família Reial a Barcelona és el Palauet Albéniz, situat a la muntanya de Montjuïc.

El 2010 s'hi va instal·lar la seu permanent de la Secretaria General de la Unió per al Mediterrani. El 2022, l'Ajuntament va cedir el palau i els jardins a la Generalitat de Catalunya amb el propòsit que fos una segona seu del govern on poder celebrar actes i trobades.

El palau està format per un cos central de quatre plantes, amb una capella a la part posterior, i dues ales laterals de tres plantes que s'obren en corba a la façana principal. La façana exterior és d'estil noucentista amb porxos de columnes toscanes, obertures d'arc de mig punt amb medallons intercalats i gerros coronant la construcció. L'interior conté una diversa barreja d'estils, tant en decoració com en mobiliari, que van des de l'estil Lluís XIV fins als estils més contemporanis.

Tot i presentar un discurs harmònic i algunes peces força interessants, va ser concebuda amb paràmetres clarament historicistes, sota la batuta d'una aristocràcia barcelonina conservadora i ancorada en el passat.

PROPERES CAMINADES BARNATRESC

Caminada a Montjuïc: 15 de novembre

Caminada del Nadal Solidari: 13 de desembre

Més informació:

www.euro-senders.com/barnatresc asenexba@euro-senders.com Tel: 616 672 173 dilluns laborables de 17 a 21 h.